

FINN OB 2015 Balatonfüred

Szubjektív beszámoló

Petting

Túlestem pár Finn csatán, így túlzott reményeim nem voltak. Szerettem volna 20 környékén lenni, s épségben hazavinni a konfigurációt, és jómagam. Az időjárásjóslást egyszer néztem meg (kár volt), nem emelte harci kedvem.

Fanyarkás mosollyal nyugtáztam, hogy nyomul a new generation. „Pár” éve még a pelenkázásában vettem részt a Munka és Tenke sporttársaknak, most pedig vigyorogva száguldoztak körülöttem. Remélem, ha megérem a múmia besorolást, számíthatok segítségükre a saját pelenkám kezelésében.

A helyszín, a szervezők ismerősek voltak, tudtam mire számíthatok. 2 éve is nagy szelet gyártottak, Bence pedig garancia volt a frappáns, pörgős futamokra, nem volt pöcsölés a futamok között sem. Azt viszont nagyon sajnáltam, hogy a Koloskában láttam 3-4 olyan potens vitorlázót, akik nyugodtan beülhettek volna közénk versenyezni.

Cselekmény

Nem sok közöm volt az események befolyásolásában. Hogy mikor merre kellett volna menni, melyik oldal volt jó? Nem tudom. Próbáltam menni a mester utasítása szerint a szép felé. Az utolsó napig az A tervem szerint alakult mindent. Hosszú műszakok a vízen, kellemes beszélgetések a parton, a megszokott kiváló finnes társaság. Két pompás kaja a MVM-től, Tamás féle tökéletes grill party.

Az utolsó napot viszont még mindig nem tudom hova tenni kis agyamban.

Úgy gondoltam nincs más dolgom, mint az előttem álló Jung Józsival csatázni. Persze meg is kezdtem reggel a mentális felkészítést száj szkander formájában.

Reggel cseréltem a nagyszzeles vitorlára, majd elértettem a helyzetet és visszacseréltem a kisszelesre. Okos. Szépen kicsorogtam a vízre, s azon bosszankodtam, hogy ma megint nem vitorlázunk, és persze későn érünk haza. Ez mondjuk bejött.

El kezdett fújni. Az első futamban Józsi simán megvert, a Mikit szabálytalanul kereszteztem le összeütközve a hajójával, majd elvittem az egyik bóját, s a kellemes „breezben” csinálhattam így a büntetést, elengedve még 5 hajót. Elszakadt az albám, de még mindig úgy gondoltam, hogy részt kell vennem még egy futamon. Ha a kőkemény Farkas Józsi bá bírja, én is. Zseni.

A második futamban nem tudtam mit kezdeni a sok vízzel a hajóban, de elvergődtem az utolsó szakaszig. Akkor viszont belehaladtam ügyesen Józsi bá mellé a gödörbe, s közösen fürdőztünk békés boldogságban, mint testvérmegyék küldöttei nyugodt, napfényes május elsejéken.

Vízbe érkezvén elfeledkeztem a helyes légzésről, így benyeltem némi vizet –ami pedig nem volt céloim az OB alatt-. Itt már nem éreztem nagyon frissnek szervezetem, de azon még volt időm elmélázni a felborult finn fenekén kempingezve, hogy lehetséges az, hogy a max. 4,5 méteres vízben

függőlegesen áll a hajó, fejjel lefelé. Ennek értelmezésében megzavart az érkező legkisebbik szőr, ki noszogatni kezdett a helyzet előremozdításában. Nagyon nincs mit szépíteni, nem sikerült. Nem tudtam visszaállítani (pedig Agárdon jó pár évig gyakoroltam ezt a mutatványt), de még megmozdítani sem. Viszont beleestem motorosról is, és a finnról is jó párszor a vízbe. S ettől sem lettem nyugodtabb, de frissebb sem. A percek gondtalanul suhantak, mint az első urológiai behatolásom előtt.

Mindig álmodtam róla, hogy egy világklasszis finnessel küzdöm vállalva, ami sikerült is, bár nem az elképzelt módon. Bénázásomat ui. **Berecz Zsombi** zárta le. Engem beemeltek a motorosba, útnak indítottak a hajójával a Koloska felé (ez mondjuk nem semmi volt, hogy rám merete bízni a hajóját abban az állapotomban), ő pedig beugrott a vízbe helyettem, és segített árboctörés nélkül kimenteni, kivontatni a drágámat.

Zsombi nagyon köszönöm, kiváló ember vagy!!!

Összességében nekem mindig ünnep a finn OB, most sem volt másképp. Köszönet mindenkinek!

Tisztelettel:

Jedi

HUN-69

